

<https://nrat.ukrintei.ua/tyha-toksychnist-universytetiv-chomu-akademichna-systema-ignoruye-zlovzhivannya/>

«ТИХА» ТОКСИЧНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТІВ: ЧОМУ АКАДЕМІЧНА СИСТЕМА ІГНОРУЄ ЗЛОВЖИВАННЯ

На сайті Times Higher Education опубліковано статтю Джульєт Роуселл «Тонкі, але постійні зловживання владою в академічному середовищі, уникають санкцій».

У ній йдеться про результати дослідження, автори якого встановили, що значна частина зловживань у вищій освіті залишається поза межами формальних дисциплінарних процедур внаслідок прихованого і системного характеру таких практик. Мова не лише про широковідомі випадки дискримінації чи насильства, а й про менш помітні форми впливу, які підспудно формують атмосферу залежності та професійної вразливості. Академічне середовище побудоване на асиметричних відносинах між викладачами й студентами, керівниками та молодими науковцями, університетами й так званими «зірковими» дослідниками, здатними залучати значні грантові ресурси. Це створює умови, за яких зловживання можуть залишатися непомітними або трактуватися як звичайні особливості академічної культури. Особливо вразливими є аспіранти і дослідники на початкових етапах кар'єри, які дуже сильно залежать від рекомендацій,

доступу до наукових мереж, участі у проєктах і підтримки своїх наукових керівників. Прикладами такого прихованого тиску може бути виключення з дослідницьких груп, блокування участі у грантових заявках, відмова в рекомендаціях або ігнорування професійних звернень. Автори дослідження підкреслюють, що навіть відсутність відповіді чи систематичне замовчування можуть перетворюватися на інструмент контролю, який впливає на подальшу академічну долю людини. Традиційні механізми реагування переважно орієнтовані на окремий зафіксований інцидент, тоді як значна частина таких практик має накопичувальний характер. Через це потерпілі не можуть довести системність проблеми або побоюються професійних наслідків після офіційного звернення з цього приводу. Університетам і науковим закладам необхідно максимально уважно працювати над формуванням атмосфери безпеки всередині академічних колективів, створювати умови, за яких молоді науковці матимуть більше можливостей для зміни наукових керівників чи роботи з кількома наставниками одночасно. Джульєт Роуселл наголошує, що дискусія про якість академічного середовища дедалі частіше виходить за межі формальних правил і охоплює питання неформальної влади, професійної залежності та внутрішньої культури університетів.

Детальніше:

<https://www.timeshighereducation.com/news/subtle-persistent-power-abuse-academia-evades-sanction>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_АкадемДоброчесність #НРАТ_Науковцям_новини
#НРАТ_Освітнянам_новини #НРАТ_TimesHigherEducation

2026-05-20

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів